

i Salen af Medlemmerne. Det er muligt, at vi her alle sammen ere i Stand til at forstaa denne Fremstilling, men jeg føler mig overbevist om, at det for Statsanstaltens Agenter vil være meget vanskeligt at forstaa og fremstille Forholdet, og for dem, der skulle forstaa det, og for hvem det skal fremstilles, vil det ganske sikkert ikke være lettere. Der staar: „Hvis Reservefonden fra den foregaaende femaarige Opgørelse er mindre end det Beløb, der fremkommer ved til 5 pCt. af Passivet efter den foreliggende Opgørelse at lægge 5 pCt. af det tilsvarende Aktiv, uddeles ingen Bonus.“ og saa kommer Bestemmelsen om, hvorledes Bonus uddeles under andre Forhold. Jeg tror, at det vil være meget vanskeligt at bibringe de forsikrede nogen Opfattelse af, efter hvilke Regler og under hvilke Forhold Bonus-Udbetalingen vil finde Sted, og navnlig vil det virke ret ugunstigt over for de konkurrerende Selskaber, der alle kunne bekendtgøre, at Medlemmerne erholde $\frac{3}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ eller $\frac{4}{5}$ af Selskabets hele Overskud. Uagtet dette maaske mange Gange knapt nok betyder saa meget som det, her staar, saa er det i hvert Fald noget, enhver kan forstaa. Naar saaledes nu svenske Selskaber avertere, at deres hele Overskud fordeles mellem de forsikrede, saa er det i alt Fald noget, der har Chance for at have større Virkning end Oplæsning af den § 3, der her er foreslaaet. Det ærede Medlem for Køge (Alberti) var noget inde paa samme Betragtningmaade, i alt Fald kom han til et Resultat, der ret godt stemmer med mit Ønske i den Henseende, thi hvis § 3 affattes i Overensstemmelse med hans Ønske, vilde der i Virkeligheden derigennem være aabnet Adgang til paa en for Folk forholdsvis let fattelig Maade, at kunne fremstille de Forhold, under hvilke, og det Omfang, i hvilket Statsanstalten vil komme i det Tilfælde efter Loven at skulle uddele Bonus. Dette Punkt skal jeg altsaa henstille til Overvejelse. Et andet Punkt, jeg skal omtale, er Spørgsmaalet om de 2 pCt.s Afdrag for Bonuskreditorerne. Jeg skal ikke, da det allerede er omtalt, komme ind paa Spørgsmaalet om denne Sums Størrelse i Forhold til det Arbejde, som fordres, eller paa Nødvendigheden af at fastsætte dette 2 pCt.s Tilskud, som det jo altsaa bliver, af Bonussummens Beløb til Kontorudgifters Afholdelse. Men jeg vil kun henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa, at det ligefrem vilde gøre et komisk Indtryk, dersom et konkurrerende privat Livsforsikringsselskab vilde bekendt-

gøre for sine forsikrede, at det udbetaler Bonus, dog saaledes, at de paagældende, der skulle erholde Bonus, selv skulle betale, hvad det koster at udregne denne Bonus. Og da det i Virkeligheden maa siges at være en naturlig Opfattelse af, at Udregningen af, hvad der tilkommer Interessenterne i et Forsikringsselskab, bliver Administrationsudgift, ligefrem en Kontorudgift, saa forekommer det mig, at det vilde være bedre — ganske bortset fra de Grunde, der ellers kunne anføres mod den foreslaaede Fremgangsmaade — om man i Lovforslaget kunde komme bort fra dette, at en Mand, naar han skal have udbetalt 1,000 Kr. i Bonus, da skal betale 20 Kr. for at faa Beløbet regnet ud. Det er noget, som man i den Konkurrence, som man netop vil imødegaa, ikke vil undlade at gøre gældende mod Statsanstalten, og man vil gøre det gældende ganske simpelt ved at sige: Ja, I faa nok Bonus, men de trække ikke saa lidt fra. Det vil være det første, der bliver sagt, men efterhaanden vil det kunne vokse, og da Konkurrencemidlerne, efter hvad det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) sagde, ikke altid skulle være saa overordentlig fintfølede, vil det maaske kunne føre til, at dette Afdrag vokser saa betydelig, at Folk fik det Indtryk, at det meste blev trukket fra til Fordel for Statsanstalten, uagtet det jo kun er et forholdsvis lille Fradrag, der er paatænkt. Jeg skulde derfor i Statsanstaltens Interesse ogsaa henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, om der ikke kunde findes en Form, under hvilken disse 2 pCt., der i et hvilket som helst andet Livsforsikringsselskab vilde være noget aldeles ukendt, kunde blive afløste saaledes, at Udgiften, der jo dog skal afholdes, blev afholdt paa en saadan Maade, at man dog ikke kan sige, at der fandt noget Fradrag Sted i den Bonus, der tilkommer de forsikrede. Endelig vil jeg gøre opmærksom paa, hvad der ikke er blevet omtalt, at § 22 indeholder en Forandring i Loven af 18de Juni 1870, men derimod ikke direkte angaar noget, som henhører til Bonusforholdet. Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt i denne Lov, som i øvrigt udelukkende angaar Udbetaling af Bonus, at optage en Bestemmelse, som forandrer de tidligere Bestemmelser med Hensyn til Forsikringer, for hvilke Præmien erlægges een Gang for alle, idet man altsaa her foreslaar, at det Sikkerhedstillæg af 5 eller 10 pCt., som hidtil ikke er erlagt af disse Forsikringer, fremtidig skal erlægges. De